

ת"פ 25742/06/13 - מדינת ישראל נגד מוחמד חאג יחיא

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 25742-06-13 מדינת ישראל נ' חאג יחיא(עציר)

5 במרץ 2014

בפני כב' השופטת נאוה בכור
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוחמד חאג יחיא (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד טל בן יוסף

הנאשם - הובא - וע"י ב"כ עו"ד סקיס רמזי

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפת שוטר לפי סעיף 273 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); איומים לפי סעיף 192 לחוק; ושכור המחזיק נשק סכין וכדומה לפי סעיף 193 (ב) לחוק, לפי המפורט בו.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן ויורשע בגינו.

לעניין העונש- יופנה לקבלת תסקיר לאור גילו הצעיר, כשהמאשימה תעתור להטלת מאסר בפועל, וב"כ הנאשם יטען באופן חופשי.

3. מתסקיר שירות המבחן מיום **9.2.14** עולה כי הנאשם בן 20, רווק, תושב קלנסואה, עזב את הלימודים לאחר 7 שנות לימוד עקב התנהגות בעייתית, ועבד בעבודות מזדמנות.

עצור מזה 8 חודשים בתיק הנוכחי, בו נעצר שעות ספורות לאחר שחרורו ממאסר אחרון שריצה בגין ביצוע עבירות קודמות.

הינו הצעיר מבין 2 ילדים במשפחת מוצאו, הוריו בשנות ה-50 לחייהם.

ההתרשמות היא ממערכת משפחתית חלשה ולא מתפקדת בה האם מתקשה לתפקד ומצבה ירוד, והאב מובטל, מכור לסמים, המנהל אורח חיים שולי ומגלה התנהגות אלימה כלפי אשתו וילדיו. הנאשם נחשף מגיל צעיר לדינמיקה המשפחתית המורכבת והאלימה ולכך השלכות על תפקודו לאורך השנים.

מרישומו הפלילי עולה כי בשנת **2012** נידון בבימ"ש לנוער בכפר סבא לעונש מאסר מותנה וקנס בגין עבירת תקיפת סתם והסגת גבול. מגיל 17 מוכר לשירות מבחן לנוער לראשונה בגין ביצוע עבירת אלימות כלפי מורה בבי"ס. על רקע אי שיתוף פעולה עמם- נמנעו מהמלצה בעניינו.

נדון בשנת **2013** לעונש מאסר בפועל בן 9 חודשים ומאסרים מותנים בגין עבירות של שימוש בכוח ובאימים למנוע מעצר, ניסיון בריחה ממעצר, איזמים, תקיפה סתם והחזקת סמים לצריכה עצמית.

הנאשם הופנה לאבחון במסגרת הליך המעצר אז, אך בהמשך נעצר שוב בגין חשד לתקיפת אחותו המפקחת עליו, ולאור חוסר שיתוף הפעולה עמם- נמנעו מהמלצה בעניינו.

בשיחה עם הנאשם במעצר בתיק הנוכחי- התייחס לכך ששעות קודם לכן שוחרר ממאסר קודם. עם הגעתו לביתו חווה תסכול וקושי להתמודד מחדש עם המציאות בה מצויה משפחתו, כולל קשיים בתפקוד האם, שימוש בסמים מצד אביו וההזנחה בבית, וכתגובה- בחר לשתות אלכוהול ולהשתמש בסמים- אותם ראה כאמצעי להתמודד עם תחושותיו.

בהיותו בגילופין התפתח ויכוח בינו לבין אביו, שהסלים לאלימות, הוא מודה כי החזיק סכין ואיבד שליטה על התנהגותו בשל היותו תחת השפעת סמים ואלכוהול.

שלל כוונה אלימה בהתנהגותו והכחיש התנהגות אלימה כלפי השוטרים.

הנאשם נוטה לצמצם חומרת מעשיו, מתקשה להכיר בדפוסי התנהגות אלימים בעייתיים אצלו, אינו מביע הבנה והכרה ביחס להשלכות התנהגותו האלימה, וכן בלט קושי לגלות אמפתיה לבני המשפחה המתלוננים.

הניסיונות לאתר את אחותו ואביו של הנאשם לשיחה עם השירות לא צלחו, ולא ניתן לאתרם.

הנאשם החל לצרוך סמים מגיל 13, באופן אינטנסיבי בסמים מסוג קנאביס, כדורי אקסטזי וסמי הזיה, כשלבדבריו במהלך ריצוי עונש המאסר הקודם נחשף לשימוש בסמים מסוג קוקאין. מתאר דפוסי שתיית אלכוהול אינטנסיביים בכמויות גדולות, ולמרות מודעותו להיותו מכור לחומרים אלה- לא השתלב בטיפול גמילה בקהילה או בכלא, ונוטה להשליך את האחריות על גורמי הממסד שלתפיסתו לא סייעו לו בכך בעבר.

במעצר הנוכחי- תיאר הסתגלות תקינה, ומסר כי בשלושת החודשים האחרונים שולב בפרויקט טיפולי המיועד למכורים במעצר.

אינו מעוניין להשתלב במסגרת קהילה טיפולית מחוץ לכותלי הכלא משקולים תועלתניים, כיוון שלתפיסתו תקופת הטיפול במסגרת זו תעלה כל תקופת המאסר שצופה כי תינתן לו בתיק הנוכחי. עם זאת, מביע מוטיבציה להמשיך בטיפול הגמילה בכלא, כשלאחר שחרורו מעוניין לסייע לאמו במצבה, להינשא, ולהגשים

שאיפות לניהול אורח חיים תקין.

ממידע שהתקבל מהעו"ס בבית המעצר עולה כי בתחילת מעצרו הוגדר הנאשם כעצור תחת

השגחה עקב מצבו הנפשי הירוד, אך לאחר כחודשיים ממעצרו, ובעקבות קשר מעקבי עם העו"ס והסתגלותו למצב-הוסרה ההשגחה.

הנאשם מוכר כעצור בעל רקע של שימוש בסמים ואלכוהול, והחל מיום **21.10.13** משולב בפרויקט הכנה לגמילה "צעד ראשון", לאחר שהביע מוטיבציה להשתלב בו, המיועד לעצורים מכורים, ומטרתו להעלות מודעות לבעיית ההתמכרות ולהגביר מוטיבציה להמשך טיפול.

במסגרת השתתפותו נדרש הנאשם לנהל סדר יום הכולל השתלבות בפעילויות חינוך, בקבוצות טיפוליות, קבוצות NA (נרקומנים אנונימיים) ועמידה בכללי משמעת, וצוינה ההתרשמות כי זקוק למסגרת טיפולית אינטנסיבית ומכילה לשם רכישת כלים להתמודדות יעילה עם חיי היום יום ודרישות.

עוד צוין במידה וישפט ליתרת מאסר מספקת- תבחן האפשרות לשלבו במסגרת טיפולית המשכית לגמילה מסמים במסגרת שב"ס.

התרשמות השירות היא מבחור צעיר בעל גבולות פנימיים חלשים, בעל קשיי הסתגלות לאורך השנים והעדר יציבות במסגרות השונות, כוחות דלים ופסיביות שגילה בהתייחס למהלך חייו. גדל במשפחה מורכבת ובעייתית המתקשה בתפקוד, והעדר דמויות הוריות סמכותיות תומכות ומכוונות, הזנחה ועזובה רגשית וחומרית ובאווירה אלימה.

קיימים מטענים רגשיים טעונים המתבטאים בהתפרצויות זעם ואלימות המופנית כלפי בני משפחה ואנשים בעלי סמכות, רמת פגיעות גבוהה, והישנות התנהגות אלימה במהלך מספר שנים ברצף.

ברקע- המכרות קשה לסמים ואלכוהול בהם מוצא מפלט, וכאמצעי הרגעה והתמודדות עם קונפליקטים. מתקשה להכיר בהשלכות התנהגותו האלימה המוגברת על רקע שימוש בחומרים פסכואקטיביים.

בהתנהגותו בעבירות הנדונות עומדים רגשות אכזבה ותסכול, קושי בעמידה בגבולות חרף עונש המאסר שריצה, לצד תובענות כלפי בני משפחתו וחסכים רגשיים.

מהשיחה עמו בבית המעצר התרשם השירות כי מנסה לפעול כיום באופן קואופרטיבי ומסתגל יותר במעצר, משולב בהליך ראשוני, נענה לסמכות, נוטל על עצמו תפקידים וחווה לראשונה מסגרת מארגנת שמספקת לו התייחסות וקשר לו זקוק.

בשכלול דפוסי התנהגות אלימים מופנמים, המועצמים תחת השפעת סמים ואלכוהול, יכולת נמוכה לווסת דחפים

ולריסון עצמי, העדר מערכות תמיכה וכעסים מתמשכים ובלתי מעובדים מול בני משפחתו, הסתבכות חוזרת בתחום האלימות חרף סנקציות קודמות וקשיי לקחת אחריות על התנהגותו האלימה-מעריך השירות כי קיים סיכון גבוה להישנות עבירות התנהגותו אלימה בחומרה **בינונית**.

גורמי הסיכון הם קשיי להסתגל ולגלות יציבות במסגרות בעבר, יכולות תפקוד והתמודדות נמוכות, גבולות פנימיים חלשים, סביבה משפחתית חלשה, רקע אינטנסיבי של שימוש בסמים ואלכוהול, דפוסי התנהגות אלימים ושוליים, התייחסותו הבעייתית לעבירות, העדר תובנה ביחס להשלכות התנהגותו האלימה והעדר אמפתיה ביחס לפגיעה באחר, מיקוד שליטה חיצוני ונטייתו להתמקד בקורבנותו נוכח תנאי גדילתו, תוך השלכת אחריות למצבו כלפי גורמי ממסד והעדר שיתוף פעולה בעבר עם גורמי טיפול דוגמת שירות המבחן לנוער.

גורמי הסיכון לשיקום הם מוטיבציה אותה מביע לראשונה כיום לשינוי באמצעות גמילה מסמים ואלכוהול במסגרת המעצר, תחילת קשר טיפולי וגילוי כוחות חיוביים ואחריות, שמחזקים דימוי עצמי ומאפשרים לו להיות בעמדה בטוחה יותר, תוך הבנת מצבו המשפטי והאפשרות כי צפוי לענישה במסגרת כליאה.

לסיכום- מעריך השירות כי יש צורך בהטלת עונש בעל גבולות ברורים ומרתיעים בדמות מאסר בפועל שיכלול הפעלת המע"ת, ובנוסף- כיום מבטא מוטיבציה להסתייע בגורמי הטיפול בכלא במידה וישפט לעונש מאסר.

מומלץ כי ככל שייגזר עליו עונש מאסר- תיבדק בקשתו להשתלב בטיפול גמילה בכלא כפי שהמליצה העו"ס המטפלת.

הנאשם זקוק למסגרת טיפולית מארגנת ומכילה, סגורה ומציבת גבולות- שתיתן התייחסות גם לבעיית התמכרות לסמים ואלכוהול וגם לדפוסיו האלימים, ובלעדיה- קיים סיכון להישנות התנהגות בעייתית בעתיד.

4. בשלב הראיות לעונש, העידה אחותו של הנאשם כעדת אופי מטעמו:

הגב' קמיליה חאג יחיא- הנאשם טעה אך רוצה לתת לו יד ולעזור. צריך לרחם עליו משום שמה שקרה- קרה בגלל מחלתה הקשה של אימם, הנמצאת במצב קריטי. היא בדיכאון ונמצאת רק במיטה מזה כשנה וארבעה חודשים. לאחר שהנאשם ראה אותה במצב זה, קרה אירוע כתב האישום. הוא אוהב אותה מאוד, וקשה לו לראותה במצבה. הוא היה תחת השפעת אלכוהול.

אמו מחכה שישתחרר, ורוצה לראותו.

5. בטיעוניה לעונש טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם יליד 1993, עצור מיום 10.6.13. חרף גילו הצעיר הספיק לצבור לחובתו הרשעות קודמות בעבירות אלימות, איומים הסגת גבול, סמים ועוד, וריצה מאסר מאחורי סורג ובריח.

לנאשם שני מאסרים מותנים בני הפעלה מתיק קודם בו תקף את אחותו, שהיא גם המתלוננת בתיק

זה, וגרם לה לסימן כחול ונפיחות מעל עינה השמאלית, וכן מקרה נוסף בו איים על אביו בסכין כי ידקור אותו.

כשהגיעו שוטרים למקום- נופף לעברם בסכין, תקף אותם וניסה לברוח, קרע את חולצתו של אחד השוטרים, וגרם לו לשריטות ולחתך.

לאחר תיקון כתב האישום- חל רק מאסר מותנה בן 6 חודשים במקרה זה.

חרף נסיבותיו האישיות של הנאשם, הוסכם גם בתיק הקודם על 9 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם הביע צער, אולם כעבור מספר שעות משחרורו ביום **10.6.13**- קורה אירוע דומה שבכתב האישום הנוכחי, בו מגיע הנאשם בגילופין לבית, החל להתנהג באלימות כלפי אותם מתלוננים, איים עליהם בסכין, כל זאת באירוע מתמשך- במהלכו איים גם על שכן תמים שהגיע למקום, ותקף שוטרים בעודו אוחז בסכין.

גם בתחנת המשטרה השתולל הנאשם, גרם נזק לדלת, ואיים בבוטות על קצין משטרה כי יהרוג אותו (תמונות הדלת והסכין הוגשו).

הערכים בהם פגע במעשיו הם של שמירה על שלמות חייהם של המתלוננים, פגיעה בגופם ובשלוות נפשם, כמו כן מדובר בפגיעה בשוטרים ובצורך להגן על עבודתם במסגרת אכיפת החוק, וזלזול בשלטון החוק.

מתחם הענישה ההולמת בגין כל אחת מהעבירות נע בין כמה חודשי מאסר ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל.

התסקיר בעניינו חושף כי הנאשם מחזיק בדפוסי התנהגות אלימים לאורך השנים, כשתקף מורה כבר בהיותו כבן 17, ומשתמש בסמים ואלכוהול מגיל 13, מבלי להשתלב בטיפול- עובר למעצר הנוכחי.

הוא משתלב כרגע בטיפול על רקע ההליך המשפטי, ולא מרצון כן ואמיתי.

לאור חומרת העבירות, התרשמות השירות כי קיים סיכון גבוה להישנות המעשים, אי לקיחת אחריות מלאה למעשיו, השלכת התנהגותו על אחרים, והמלצת השירות למאסר בפועל, מתבקש בית המשפט להשית על הנאשם עונש חמור שיהיה בו מסר ברור לצורך מאבק בנגע האלימות, בדמות מאסר ממושך בפועל, תוך הפעלה במצטבר של המע"ת התלוי ועומד, לצד מע"ת, קנס ופיצוי.

בטיעונו לעונש טען ב"כ הנאשם כי עצם ייחוס עבירת החזקת סכין לפי סעיף 193(ב) לחוק מעידה כי מדובר בעבירה מקלה עם עונש מקסימלי של עד 6 חודשי מאסר, בשל הרקע של גילופין.

מדובר בסיטואציה נעדרת דחף פלילי קלאסי, ובבסיסה אלמנט טרגי בו נקלע הנאשם לאחר שחרורו ממאסר

לאותה מציאות קשה המוכרת לו מילדותו, וכך מתפתח האירוע.

לעניין תקיפת השוטר- עניינה בדחיפתו, היינו ברף התחתון של עבירות מסוג זה.

הגם שהשכרות אינה מהווה סייג לאחריות פלילית- הרי שיש בה כדי לנטרל את הדחף הפלילי.

לא בכדי הנאשם נשלח לבדיקה פסיכיאטרית ע"י בימ"ש.

העובדה לפיה הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון, אינה רק מייצרת את העדת העדים, אלא גם מעידה על חרטה כנה ורגשית.

כמו כן הנאשם עצור עד היום מאחורי סורג ובריח, תקופה לא מבוטלת, במהלכה מונע ממנו הסטטוס בו הוא מצוי זכויות רבות שיש לאסיר.

לפי תיקון 113 לחוק יש לגזור עונש על נאשם זה לפי נסיבותיו הספציפיות ולא באופן אריתמטי. אביו של הנאשם ריצה 20 שנות מאסר, והעדר דמות אבהית מכוונת היא טרגית בפני עצמה.

בתקופה שריצה עד כה יש כדי להרתיעו, ובעיקר העובדה כי היא סמוכה לאחר שחרורו ממאסרו הקודם. כוונת הנאשם היא להשתקם, והוא משולב כיום ב-3 תוכניות.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש להסתפק בתקופה המעצר עד כה, וכן להימנע מהטלת רכיבים כספיים בשל העדר יכולת.

הנאשם הוסיף כי מגיל 18 הוא מצוי בבית הסוהר, ואף אחד לא נתן לו הזדמנות.

לאחר שסיים לרצות מאסר, ראה את מצבה של אמו ואת ביתו ההרוס, כאשר אביו בקושי מסוגל לטפל בעצמו, והוא שתה אלכוהול כדי לשכוח מהכאב ומהמאסר. אין לו גב.

בעבר לא היה אלים ולא הסתבך בפלילים.

מבקש הזדמנות להיות נורמלי, בחורים בגילו הם סטודנטים.

רוצה להשתקם, ללמוד מקצוע, ולעבוד, ומבקש את רחמי בית המשפט.

5. הכרעה

תסקירו של הנאשם הינו שלילי, ומגולל מסכת חיים קשה ונסיבות אישיות מורכבות, להן השפעה על תפקודו לאורך השנים, ומהן עולה כי משפחתו אינה מתפקדת, הוא נעדר סמכות הורית, אביו מובטל, מכור לסמים, ומנהל אורח חיים שולי ואלים כלפי בני המשפחה, אמו חולה, במצב קשה, ומרותקת למיטתה.

מהתסקיר עולה **הערכה לסיכון גבוה להישנות עבירות התנהגותו אלימה בחומרה בינונית**, זאת לאור שכלול דפוסי התנהגותו האלימים המופנמים של הנאשם, המועצמים בעצם השימוש בסמים ואלכוהול, יכולתו נמוכה לווסת דחפים ולריסון עצמי, העדר מערכות תמיכה וכעסים מתמשכים ובלתי מעובדים מול בני משפחתו, הסתבכותו החוזרת ונשנית בתחום האלימות, חרף מאסר קודם, וקשייו לקחת אחריות על התנהגותו האלימה.

בנסיבות אלה, בהתאם **לסעיף 40ט(א) לחוק**, השתולל הנאשם בהיותו בגילופין בביתו, תוך שהוא הופך מיטה ושמשיה בחצר, ודופק על תריסי חלון חדר השינה של אחותו.

בהמשך- נטל סכין מטבח ואמר לאביו ואחותו כי הוא רוצה לרצוח אותם, תוך שהוא מקרב לאביו את הסכין, ובתגובה- נהדף מן הבית וננעל מחוצה לו.

הנאשם המשיך לאיים כי ירצח אותם באומרו **"אתם בבתים שלכם חופשיים בחוץ אתם בבית הסוהר"**, ואף איים על שכן במקום לאמור **"אני סופר עד שלוש אם אתה לא נכנס אני זורק עליך אבן"**, תוך שהוא מרים אבן גדולה ומשליך אותה לארץ.

השוטרים שהוזעקו למקום ראו את הנאשם כשהוא מחזיק סכין עם להב באורך כ-12 ס"מ, וכשאחד השוטרים התקרב אליו- הדפו הנאשם, השתולל וקילל בעת שניסו לעוצרו, ובמהלך התנגדותו למעצר- אף נשרט אחד השוטרים.

אף משהובא לתחנת המשטרה- בעט הנאשם ברגלו בחלון דלת בתחנה, שבר את הזכוכית, ואיים על קצין משטרה **"אני אהרוג אותך יא בוגד מכרת את האדמה שלך"**.

הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, בהתאם **לסעיף 40ג(א) לחוק**, עניינם שמירה על שלמות חייו וגופו של הפרט, שלמות התא המשפחתי וערכיו, כמו גם הגנה על שלווה נפשו של אדם.

בנוסף, עסקינן בשמירה על הסדר הציבורי, ובהגנה על העוסקים במלאכת איפת החוק, על שלטון החוק ונציגיו.

בגין עבירת **איומים**, נעה מדיניות הענישה הנוהגת בין מאסר מותנה לשנת מאסר בפועל. בגין עבירת **תקיפת שוטר**, בנסיבות אלה -בגילופין, נע מתחם הענישה בין מאסר קצר בעבודות שירות לשנת מאסר בפועל (ראו: ת"פ 35481-07-11 מדינת ישראל נ' אניסיפרוב (מיום 6.11.13); תת"ע (י-ם) 4687-01-11 מדינת ישראל נ' אביחי שליט (מיום 5.11.13); ת"פ (ראשל"צ) 45810-02-10 מדינת ישראל נ' אורן משייב (מיום 30.9.13)), כאשר המחוקק קבע עונש מינימום של חודש ימים.

לאור האמור, מתחם העונש ההולם למכלול העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין מאסר קצר שיכול יורוצה בעבודות שירות- לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

למותר לציין כי בכל הנוגע לתקיפתם של שוטרים ונציגי אכיפת החוק, מכבידים בתי המשפט ידם בענישה, אף מקום בו קיימות נסיבות אישיות מקלות.

על כך עמד כב' הש' ג'ובראן ברע"פ 1860/07 שחר נחמני נגד מדינת ישראל (מיום 14.6.07) כדלקמן-

"העבירות שביצע המבקש חמורות מאוד, לנוכח העובדה שהוא תקף שוטרים באופן הראוי לכל גנאי והסתייגות. העונש המירבי בגין העבירות שבוצעו על-ידו צריך היה להסתכם בשש שנות מאסר בפועל, וזאת אף מבלי שיובא בחשבון עונש המאסר על תנאי אשר היה תלוי ועומד כנגדו... ואבהיר שוב, בעבירות של אלימות קשה ובמיוחד כנגד נציגי החוק, בתי המשפט מחויבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים, כאשר העונש המירבי הכתוב בחוק, ראוי לו שיהיה נקודת מוצא."

בענייננו, הרי שמדובר בפגיעה ברף הבינוני של עבירה זו, מקום בו תקיפת השוטרים בוצעה תוך שהנאשם מחזיק בסכין, גורם לחבלה בגופו של אחד השוטרים, בהתנהלות שלא פסקה בביתו אלא המשיכה להשתוללות בתחנת המשטרה וגרימת נזק לחלון דלת זכוכית.

לעבירה חמורה של תקיפת השוטרים בנסיבות אלה מצטרפת עבירת האיומים ברף הגבוה- הואיל ובוצעה תוך הנפת סכין, כלפי אביו, ובהנפת אבן כלפי אדם נוסף, בהיותו בגילופין, כאשר תוכנה הוא פגיעה בחייהם ושלומם של אלה.

על חומרתו של איום בימ"ש ברע"פ 2038/04 שמואל לם נ' מדינת ישראל (מיום 4.1.06) לאמור-

"האיום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי וזאת, כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיום גם בציפיה להתנהגות מסוימת מצד המאיים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום."

דברים אלה מקבלים משנה תוקף מקום בו מדובר בהתנהגות חוזרת ונשנית מצד הנאשם, באופן המטיל אימה וטרור על בני משפחתו קשת היום חדשות לבקרים.

לקולא בעניינו של הנאשם נזקפת העובדה כי ביכר להודות במסגרת הסדר טיעון, ובכך חסך זמן שיפוטי יקר כמו גם העדתם של אביו ואחותו.

כן אין להתעלם מגילו הצעיר (יליד 1993).

עם זאת, בנסיבות אלה, לא ניתן להתעלם מנסיבות לחומרא כבדות משקל בעניינו:

עיון בגיליון רישומו הפלילי של הנאשם מעלה כי לחובתו הרשעות קודמות בעיקר בעבירות אלימות וסמים, וכי ריצה מאסר בפועל.

מהתסקיר עולה כי מעצרו בתיק הנוכחי ארע כשעות ספורות בלבד לאחר שחרורו ממאסרו, אותו ריצה בגין עבירות דומות, בסיטואציות דומות לתיק הנוכחי.

ב- 2009 הסתפק בימ"ש בהטלת מאסר מותנה בלבד בעניינו, כמו גם השתת עונש מאסר בן 9 חודשים בפועל **בשנת 2012**, ואלה לא הרתיעו את הנאשם מלשוב לסורו גם הפעם, וביתר שאת.

מהתסקיר עוד עולה כי הנאשם עצור מזה כשמונה חודשים, על כל המשתמע מכך, וכי הגם שבתחילה היה טעון השגחה בשל מצבו הנפשי הירוד, הרי שכיום ניכר כי הסתגל למעצרו, ואף שולב בשלושת החודשים האחרונים בפרויקט טיפולי המיועד למכורים במעצר.

הגם שהנאשם ביטא רצון להשתקם ולעלות על דרך הישר, הן בפני השירות והן באולם בית המשפט, מהתסקיר עולה כי הנאשם אינו מעוניין להשתלב במסגרת קהילה טיפולית מחוץ לכותלי הכלא משקולים תועלתניים, כיוון שלתפיסתו תקופת הטיפול במסגרת זו תעלה כל תקופת המאסר שצפויה לו בתיק הנוכחי, אך מביע מוטיבציה להמשיך בטיפול הגמילה בכלא.

עמדה זו של הנאשם מעידה כי אינו מפנים די צורכו את חומרת המצב בו הוא נתון, ואינו משכיל להבין את חומרת מעשיו.

אין חולק כי נסיבות חייו קשות, אך חומרת המעשים, חזריותם בטווח זמנים כה קצר, כשמאסר מותנה בר הפעלה תלוי ועומד מעל ראשו- אינו מותיר ספק בדבר חובת הטלת מאסר על הנאשם.

משנה תוקף יש לנ"ל נוכח העובדה לפיה מביע הנאשם מוטיבציה להמשיך השתלבות בהליך טיפולי במסגרת בית הסוהר בלבד ולא במסגרת טיפולית קהילתית מחוץ לכותלי הכלא.

הגם **שסעיף 40ד** לחוק מאפשר הקלה בעונשו של נאשם מקום בו מצא בימ"ש כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, הרי שלאור האמור- מצאתי כי דווקא בהותרתו במאסר מאחורי סורג ובריה יש כדי לשקם את הנאשם, במסגרת "מארגנת ומכילה, סגורה, ומציבת גבולות", בהתאם להמלצת השירות, ובתנאי שימשיך וישולב בהליך טיפולי שייתן מענה להתמכרותו לסמים ואלכוהול כמו גם לדפוסי התנהגותו האלימים.

בנסיבות אלה, יש להפעיל את המאסר המותנה בעניינו בן 6 חודשים מת"פ 6701-10-12 (שלום כ"ס), הואיל ולא זו בלבד שמדובר בהתנהגות דומה מצד הנאשם, בכל הנוגע לאיום בסכין כלפי אביו ובהתנגדות למעצר, אלא שהמאסר בפועל שהוטל עליו בתיק האמור כלל כבר הפעלת מע"ת קודם בעניינו- ועדיין לא היה בכל אלה

כדי להרתיעו מלשוב ולבצע את אותם מעשים זו הפעם.

עם זאת - לא מצאתי להחמיר עם הנאשם ולהפעיל את המע"ת באופן מצטבר למאסר שיוטל עליו.

לבסוף, יוער כי טענת ב"כ הנאשם בדבר "העדר דחף פלילי" בשל היותו בגילופין אין לה על מה לסמוך, הואיל ולא זו בלבד שהנאשם הוא שהכניס עצמו למצב זה בהתנהגות אסורה מלכתחילה, אלא שאף לא השכיל להשתלב עובר למעצרו הנוכחי בכל הליך טיפולי שימנע התנהגות זו בשנית.

נוכח האמור, לא זו בלבד שאין בכך כדי להקל עם הנאשם, אלא אדרבא- להחמיר עמו.

6. אשר על כן, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך **14** חודשים.

ב. יופעל מאסר על תנאי בן **6** חודשים מת"פ 6701-10-12 (שלום כ"ס) - בחופף למאסר שהוטל על הנאשם.

סה"כ ירצה הנאשם **14** חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מ- 10.6.13.

ג. מאסר על תנאי בן 10 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו - שלא יעבור על כל עבירה בה הורשע.

ד. הסכין יושמד או יחולט כאשר פסה"ד יהיה חלוט.

7. נוכח בקשת הנאשם כי הוא מבקש להמליץ על אפיק שיקומי מידי, לרבות יציאה להוסטל - אני סבורה כי ייטיב שב"ס למצות אפיק שיקומי זה נוכח נסיבות חייו החריגות של הנאשם ורצונו הכן לשקם את חייו.

8. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' אדר ב תשע"ד, 05 מרץ 2014, במעמד הצדדים.